

Felcsúti Hírlap

2023. január, XII. évf., 1. szám (125.)

Portré „A jégkorong a mindenem”

Találkozás ifjú tehetségünkkel, Vara Mátéval

Mesebeli kalandozások

János vitéz gyermekeivel
Tündérorszámban és azon is túl

Örömnünnep

Pillanatok a Gyöngyvirág
Nyugdíjasklub mulatságából

„Gyógyítási szeretnek”

Bemutatkozik Ficzeré Ferenc,
Felcsút új háziorvosa

Januári tartalom

3

Visszapillantó

Községünk küldöttsége
ajándékokat vitt Csíkmenaságra

4

Petőfi 200

János vitéz gyermekeivel
Tündérországból és azon is túl

8

A magyar kultúra napja

Kiállítás nyílt a Faluházban
az iskolások alkotásaiból

9

Interjú

Bemutatik Ficzere Ferenc,
Felcsút új háziorvosa

14

Arcvonal

Szecsődi Zsuzsa húsz éve a könyvtárban

16

Örömmünnep

Pillanatok a Gyöngyvirág
Nyugdíjasklub multságából

20

Mesesarok

Különös hangok nyomában

22

Portré

Találkozás ifjú jégkorongozónkkal,
Vara Mátéval

26

Konyha

Hagymaleves
és csirkés-zöldséges paella

27

Kert

Csíráztatás

28

Harangszó

XVI. Benedek pápától hallottam
Siker és kudarc kísértése

30

Mozaik

Élő a testvércapcsolat

Községünk küldöttsége ajándékokat vitt Csíkmenaságra

Az ünnep közeledtével sem feledkezett meg Felcsút közössége székelőföldi testvértelépülésünkről, Csíkmenaságról – Flier Éva és társai karácsonykor ajándékokkal lepték meg az óvodásokat.

Adventben az önkormányzati képviselő-testület egy tagja, Flier Éva mellett Flier Jánosné Anna és Vigh Andrásné Erzsébet, valamint a Kastély Óvoda és Bölcsőde képviselőjében Bárányos Gáborné Edit és Kovács Róbertné Ágnes több mint nyolcszáz kilométert megtéve ellátogatott székelőföldi testvértelépülésünkre, a Hargita megyei Csíkmenaságra, pusztán azért, hogy megajándékozhassák a néhány száz lelket számláló telépülés óvodáit. A felcsúti önkormányzat jóvoltából összeállított karácsonyi csomagjuk a finomságok mellett olyan könyveket is rejtett, amelyek között minden

gyermek megtalálta a kedvére valót. „Ezúttal is nagy örömmel és szeretettel fogadtak bennünket székelő testvéreink – idézi fel a menasági út pillanatait községünk kulturális tanácsnoka, Flier Éva. – Voltaképp azért keltünk ismét útra, hogy minél szorosabb szálakkal fűzzük magunkhoz a menaságiakat, s megerősítsük: élő a testvércapcsolat. Iskolánk többször küldött már ajándékokat a helyi iskolának, most viszont a felcsúti gyermekek nevében elsősorban az óvodásokat szerettük volna meglepni. Mindkét ovis csoportot meglátogattuk, átadtuk az ajándékokat a kicsiknek, akik ünnepváró énekekkel köszönték meg a meglepetésünket, s arra is volt lehetőségünk, hogy az óvó nénikkel szakmai kérdésekről beszéljünk, de persze a helyi vezetőkkel a testvércapcsolat jövőbeni erősítése is szóba került.” A menasági látogatás során Felcsút küldöttsége a Petőfi Sándor-emlékév apropóján a költő életének legfontosabb erdélyi állomásait is bejárta: Éva és társai ellátogattak a székelőkeresztúri kúriára, ahol Petőfi a halála előtti éjszakát töltötte, emlékeztek az 1849. július 31-ei csatában elesett hősök tiszteletére állított fehéregyházi emlékműnél, s jártak Segesváron is.

Nagy Enikő

Petőfi 200 Mesebeli kalandozások

János vitéz gyermekeivel Tündérorszámban és azon is túl

Tizenhárom évvel az elbeszélő költemény cselekménye után járunk. János vitéz és Iluska gyermekei, a kis Jancsi és a kis Iluska édesapjuk születésnapjára készülnek. Kifundálják, hogy az éj leple alatt kiszöknek Tündérországból, s meglátogatják János vitéz kalandozásainak helyszíneit, hogy egy-egy emlékekkel lépjenek meg apukájukat – rendhagyó irodalomóra-ba csöppenünk bele az Endresz György Általános Iskolában. A Petőfi Irodalmi Múzeum Mesemúzeuma és az Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézet Bábtára Petőfi Sándor születésének kétszázadik évfordulójára komplex múzeumpedagógiai programot dolgozott ki általános iskolások számára. A foglalkozások célja, hogy interaktív módon, élményszerűen, különleges formai és vizuális megoldásokkal mutassák be Petőfi klasszikusát a gyermekeknek szerte az országban.

A „János vitéz (h)arcai” című utazó múzeumpedagógiai foglalkozások középpontjában Petőfi Sándor 1844-ben írt verses meséje áll, oly módon dolgozva fel a „magyar Odüsszeiát” – ahogyan Kosztolányi Dezső nevezte –, hogy a kétszáz éve született költő remekműve közelebb kerüljön a gyermeklelkekhez. A programsorozat három foglalkozást foglal magába, mindegyik más-más korosztályt szólít meg. A „Kalandozások János vitézzel” című mesefoglalkozás a 6-9 éveseknek való, alapja Kukorica Jancsi történetének adaptációja, melyben óriásbábokkal elevenítik fel a történet főbb fordulóit, választ keresve a kérdésre: mi kell ahhoz, hogy hőssé váljon valaki. A János vitéz társasjáték a 9-12 éveseké – ebbe a kooperatív dramatikus foglalkozásba, a kis Jancsi és a kis Iluska vakmerő vállalkozásába pillantottunk bele mi is! Előkerült a János vitéz utazásai című hatalmas térkép, s iskolásaink csoportokká formálódva két útvonalon indultak el: az egyik csoport az Óperenciás-tengertől a Boszorkányok földjén át a Zsiványtanya felé vette az irányt, a másik pedig az Óriásországtól a Temetőn keresztül a Griff-fészekig jutott, hogy a „tündérgyerekek” János vitéz világából mindenhol begyűjthessék az édesapjuknak szánt emlékeket. Az egyes helyszínekre

érve közösen kellett dönteniük arról, hogy milyen taktikát válasszanak az emlékek megszerzésére – a döntésben a műre jellemző ütemhangsúlyos verselésben írt verssorok, Szálinger Balázs költő szövegei voltak a segítségükre. Az aranykagyló, az óriások köve vagy épp a kísértetek nyoma – a játékos feladatok során a felcsúti gyerekek minden egyes emlékre szert tettek, bizonyítva: János vitéznek bizony több mint egy évtizeddel a történet után is nyoma van a nagyvilágban. A 12-14 évesek szól a „János vitéz lakomái” című rendhagyó irodalomóra, amely elsősorban a történetben fellelhető konfliktusokkal foglalkozik. A mű helyszínei ezúttal pikniksarak segítségével jelennek meg, amelyekből előkerül például egy érdes fakanál, ami időközben a zsványok kapitányává lényegül át. A foglalkozás végére etűdük születnek, s valósággal életre kel a színház. Az utazó múzeumpedagógiai foglalkozások hétről hétre járkák az országot, de akár a határokon túlra is elviszik János vitéz kalandjait, aláhúzza azt, amit Szerb Antal mondott Petőfi klasszikusáról: a János vitéz az, aminek köszönhetően bárki megérezheti a magyar szív verését.

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

A magyar kultúra napja A hungarikumok ihletésében

Kiállítás nyílt a Faluházban az iskolások alkotásaiból

Január a magyar kultúra ünnepe – többszörösen is. Petőfi Sándor 1823. január 1-jén látta meg a napvilágot, ám nem csupán születésének kétszázadik évfordulóját ünnepeljük, hanem január 22-én a magyar kultúra napját is. Kölcsey Ferenc ugyancsak 1823-ban ezen a napon tisztázta le a Himnusz kéziratát – nemzeti imádságunk megszületésének kétszázadik évfordulójára is emlékezünk hát.

Kölcsey és a Himnusz, avagy a magyar kultúra napja inspirálta az Endresz György Általános Iskola tanulóit, hogy különféle kézműves technikákkal életre keltsék a hungarikumokat. Puskás Ferenc, a kalocsai fűszerpaprika, a kürtőskalács, a magyar gulyásleves, a magyar pásztor- és juhászkutyafajták, a szőregi rózsató, a Törley pezsgő vagy épp a Béres Csepp – nemzeti értékeink legjava megmutatkozott a felcsúti gyerekek munkáiban, amelyek a Faluházban rendezett időszaki tárlat darabjai között kaptak helyet. Kisebbek és nagyobbak egyaránt alkotómunkába fogtak, hogy így emlékezzenek meg a magyarság csúcsteljesítményeiről. „A magyar kultúra napján rendre kiállítást szervezünk a gyerekek alkotásaiból – mondta el Éhmann Gáborné Havas Mária magyartanár. – Szorgalmi feladatként sokan vágnak bele a rajzolásba-ragasztásba, s miközben folyik a munka, arról beszélgetünk, hogy mit ünneplünk ilyenkor, s azt is megfogalmazzuk, hogy miért jó magyarnak lenni.” Idén még a fizikaóra is kultúrával telt: a gyerekek kiszámolták, hogy mennyi volt Petőfi Sándor átlagsebessége az általa egy hét alatt megtett 360 kilométernyi út során. 2,14 km/h – gondolta volna?

*Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs*

Interjú „Gyógyítani szeretnék”

Bemutatik Ficzere Ferenc, Felcsút új háziorvosa

Története a közelmúltban bejárta a hazai sajtót. Megírta a Nők Lapja, műsorára tűzte a Duna Televízió. „45 évesen szerzett orvosi diplomát a férfi, aki korábban egy multicég vezetőjeként dolgozott” – több online orgánus ehhez hasonló szalagcímekkel cikkezett a különös karrierváltásról, hangsúlyozva: sohasem késő álmodni egy nagyot. A vendéglátóipari szakközépiskolát követően közgazdászként végzett, majd saját rendezvényszervező céget működtetett, aztán egy nemzetközi vállalatnál dolgozott marketingmenedzserként, később pedig egy másik multinál lett kommunikációs és kormányzati kapcsolatokért felelős igazgató. Időközben jogi diplomát szerzett, és elvégezte a politológiát is. Am hogy, hogy nem, belecsopt a mentőzések világába, s az Országos Mentőszolgálat önkéntes sofőrjeként foglalkozott meg benne a vágy: orvos szeretne lenni. Leérettségizett biológiából és kémiából, közel a negyvenhez jelentkezett az orvostudományi egyetemre, s kemény küzdelmek árán, de orvos lett belőle. Azóta éli az álmát: embereket gyógyít. Ő Ficzere Ferenc, aki 2023. január 1-jétől községünk házi orvosaként immár a felcsúti betegek szolgálatában áll. Arra, hogy nála jó kezekben leszünk, korántsem annyira meredek karrierútja, a különféle területeken megszerzett széles körű tudása a garancia, sokkal inkább elszántsága, akaratereje, kitartása – és annak az embernek az öröme, aki nap mint nap azt csinálja, amit igazán szeret, s akinek a helyére került az élete.

Mészáros László polgármester használatba adja dr. Ficzere Ferencnek azt a szolgálati autót, melyet az Önkormányzat magánadományként kapott meg erre a célra

Hogyan is történt, hogy a menedzserből lett orvos, aki még a médiát is megihlette, rátalált Felcsútra, s immár községünk házi orvosaként köszönthetjük?

– Praktikus oka volt a praxiskeresésnek ebben a térségben. Gyuláról származom, s bár korábban sokáig a fővárosban éltem, mindig jobban vonzott a vidéki élet. Feleségemmel és kislányunkkal új otthont kerestünk. Budapest peremkerületeiben vagy valamely közeli településben gondolkodtunk, még hozzá olyan környékben, ahol a lehető legjobbak az oktatási intézmények. A fiunk hatéves, szeptemberben kezd az iskolát. Az otthontelátáskor elsősorban rá gondoltunk. Errefelé sodort bennünket az élet, s végül Tinnyén telepedtünk le. A fészkrakással esett egybe a praxiskeresésem. Minthogy

több betöltetlen hely van a régióban, elkezdtem járni a körzeteket, s arra jutottam, hogy mind között a legkövetesebb a felcsúti lenne, itt ugyanis a régióban messzemenően a legjobb körülmények között gyógyíthat az ember. Am a jelentkezésemkor kiderült, hogy csupán B opció vagyok. Eltelt néhány hónap, s jött a felcsúti megkeresés: mégiscsak folytassuk a megbeszélést. Korrekt, őszinte, nyílt kommunikációt tapasztaltam a polgármester és a jegyző részéről, ami nagyon megfogott. Újévkor álltam munkába, mind a krónikus betegek nyomon követésében, mind az egészséges emberek szűrésében van tenni-való bőven. Ugyanakkor le a kalappal azon orvosok előtt, akik a meglévő praxisuk mellett működtették a felcsútit is az elmúlt két évben.

Korántsem vezetett egyenes útja az orvosi hivatás felé. A kezdetek kezdetén merre indult el az életben?

– Olyan családból származom, amelynek semmi köze sem volt az egészségügyhöz. A pályaválasztáskor eszembe sem jutott, hogy lenne keresnivalóm ezen a területen. Amikor 14 évesen a továbbtanulásról kellett döntenem, úgy gondolkodtam, hogy ha vendéglátóipari szakközépiskolába megyek, akkor az érettségi mellett szakmát is kapok a kezembe. Hamar kiderült, hogy jól választottam, egyszerűen imádtam az egészet, még egy nemzetközi versenyen is részt vettem, ahol előkelő helyen végeztem. Később a vendéglátóipari főiskolára mentem, s annak köszönhetően, hogy nyertem egy ösztöndíjat, egy rotterdami rendezvényszervező központban szerezhettem szak-

mai tapasztalatot. Idehaza gyakornokként az akkor még egyetlen hasonló profilú cégnél kezdtem a pályámat, s úgy gondoltam, a világ legjobb helyén vagyok. Az egyik kiemelt feladatunk a kilencvenes évek közepén az Operabál megszervezése volt, ami komoly változást hozott az életembe. Ekkor kaptam ugyanis a lehetőséget, mindössze huszonegy évesen, hogy társulajdonosként felépítsek egy rendezvényszervező céget. Olyan projektjeink voltak, mint a Westend bevásárlóközpont megnyitója vagy épp a Ford Focus bevezetése. Am nem sokkal később eladtam az üzletrészemet, mert szerettem volna letenni a vállalatvezetői léttel járó terhet, s marketingmenedzserként elszegődtem az egyik korábbi partnerünkhöz, a Volvóhoz. Azt éreztem, hogy megérkeztem, a helyemen vagyok.

A felcsúti orvosi rendelő rendelési ideje

Hétfő: 12.00–15.00

Kedd: 9.00–12.00

Szerda: 12.00–15.00

Csütörtök: 9.00–12.00

Péntek: 8.00–12.00

Logikus karrierút, az orvoslástól azonban még mindig elég messze vagyunk...

– Épp most jön a fordulópont! Egy mentőápoló barátom felajánlotta, hogy ha van kedvem, felszállhatok az álmóron egy mentőautóra. Egészséges kíváncsiság hajtott, mondtam, hogy hát persze. Ekkor dőlt el a sorsom. Érkezett egy sürgős hívás, kivonultunk. Több mint tíz órán át folyamatosan újabb esetekhez riasztottak, de eszembe sem jutott, hogy leszálljak. Semmi mást nem csináltam, csak vittem a táskát, és tátott szájjal figyeltem, hogy mi történik körülöttem. Ezen az egyetlen napon láttam születést és halált, de még újraélesztést is, s azt mondtam: ezt akarom csinálni! Stabil karrierrel, jó jövedelemmel a hátam mögött utánakérdeztem, hogyan segíthetnék be, s azt mondták, a legkönnyebben sofőrként. Nem sokkal később már a volán mögött ültem a mentőautóban. Nem az adrenalin vonzott, az, hogy kék lámpával, szirénázva száguldozzak az utcákon, hanem az, hogy segíthessek. Mintegy tíz éven át a munkám mellett csináltam – önkéntesként. Minden héten volt egy 12 órás éjszakai és egy hétvégi 24 órás műszakom. Ám egyre inkább azt éreztem, hogy valami többet szeretnék tenni. Időközben munkahelyet váltottam, a Bosch csoporthoz kerültem, ahol hamarosan kommunikációs igazgató lettem, éjszakánként és hétvégén viszont továbbra is a sürgősségi kocsin ültem. Ezalatt elvégeztem a jogi egyetemet, később pedig a politológia szakot is, a munkahelyemen szükség volt mindkettőre, rám bízta ugyanis a jogi és a kormányzati kapcsolatokért felelős osztályt is. Bár szerettem a munkámat, lassanként bizonyossággá érett bennem a vágy, hogy sokkal inkább segíteni, gyógyítani szeretnék, s megszületett az elhatározásom: orvosnak állok. A legtöbben, akiknek elmondtam az elképzelésemet, megpróbáltak lebeszélni róla, mondván, ezúttal túl nagy fába vágom a fejszémet, de én tudtam, hogy az orvoslás lesz az utam. Egy orvos barátom szavai jelentették az utolsó lökést. „Ha soha meg sem próbálsz, egész életedben kísérteni fog a gondolat, hogy vajon sikerült volna-e...” Leérettségiztem hát emelt szinten biológiából és kémiából, jelentkeztem az orvostudományi egyetemre – és elsőre felvettek. Harmincnyolc éves voltam ekkor.

12 félév nappali tagozaton. Hogy bírta? S mi történt a karrierjével?

– A sikeres felvételt követően bementem az ügyvezető igazgatóhoz, s őszintén elmondtam: szeretnék továbbtanulni. Azonnal támogatott, ám amikor közöltem, hogy az orvosira megyek, döbbenetn nézett rám, mire elmeséltem neki, hogy igazából már évek óta mentőzőm, s az az

álmom, hogy orvos legyek. Hosszú hallgatás után végre megszólalt: ennél jobb motivációt maga sem találhatott volna ki nekem, innentől ugyanis biztos abban, hogy a munkámat még tökéletesebben fogom végezni. Így is lett. Tudtam, hogy még egy ilyen munkahelyet, amely az eszemment ötletemben mellém áll, nem fogok találni, ezért hát nem engedhetem meg, hogy netán gond legyen a munkámmal. Párhuzamosan ment a kettő, a munka és az egyetem, de persze próbáltam élhető módon összeállítani az órarendemet. Kezdetben én voltam az egyetem csodabogara. Koromnál és karrierutamnál fogva is kilógtam a sorból, mindenki megjegyzett magának engem. A „Mit keres maga itt?” kérdésre válaszul rendre elmondtam a történetem, amire mindenki rácsodálkozott, ám azt éreztem, hogy a professzorok próbára akarnak tenni, mert nehogy már valaki 38 évesen főállás mellett kvázi hobbi-ként végezze el az orvosit... „Ugye ezt maga sem gondolta komolyan?” – kaptam a megjegyzéseket. Az első három év küzdelmes volt, folyamatosan azon voltam, hogy bizonyítsam: igenis meg tudom csinálni! A harmadik év végén éreztem, hogy végre kezdenek komolyan venni. Onnantól évről évre könnyebb lett. Kezdtett látszani, van értelme, foganatja annak, amit csinálok. 2018-ban lediplomáztam, majd három rezidensév után háziorvos lettem. Közben néhány éve új feladatot kaptam a Boschnál: végzett orvosként egy foglalkozás-egészségügyi központot kellett létrehoznom, s bízom benne, hogy a felcsúti háziorvosi praxis

– amely mostantól a főállásom – és a Bosch Medical Centerben végzett munkám összeegyeztethető lesz.

Hogyan építi majd fel a felcsúti praxist? Tervez-e újításokat?

– Az érkezésemnek köszönhetően a felcsúti páciensek januártól hosszabb rendelési időkkel számolhatnak, s a munkahét utolsó napja kivételével minden nap velem találkozhatnak. Pénteken továbbra is Temesszentandrás doktor várja a betegeket. Az évet új, modern, több funkcióval bíró páciensprogrammal kezdtük, amelynek köszönhetően gördülékenyebbé válik a betegellátás. Kiépítünk egy betegirányító és előfogalási rendszert is, amelynek a lényege, hogy a rendelési idő meghatározott sávjában azon betegeket látjuk el, akik interneten vagy telefonon időpontot foglaltak. Persze a sürgős, akut esetek ellátása felülírhatja a terveket, de akkor sem kell majd a betegeknek órákat várakozniuk. A rendszer bevezetése, amelyet természetesen előzetesen bemutatunk majd a pácienseinknek, mindenki számára komfortos megoldás lesz. Ugyanakkor nem lesz kötelező előjegyezni, időpontfoglalás nélkül is érkezhetnek a betegek a rendelőbe. A váróteremben üzembe helyezünk egy páciensterminált, amely a várakozás mérséklésére és az ellátás megkönnyítésére szolgál. Ha például valaki csupán receptért jön, nem kell kiállnia a sort. A terminálnak köszönhetően a rendelőben azonnal látjuk majd a várakozók számát, s azt is, hogy ki

milyen ellátásra érkezett, így sokkal transzparensőbb, átláthatóbb lesz a betegellátás. Ezek a legelső feladatok, ám a szolgáltatások körét idővel tovább szeretnénk bővíteni, legyen szó akár szervezett labordiagnosztikáról, akár szakorvosi konzultációról.

Ebből a különleges életútból egy különleges férfi képe bontakozik ki, akinek bármi is legyen a hivatása, biztos, hogy elhivatottsággal fogja végezni. De milyen ember Ficzere doktor úr a mindennapi életben?

– A hivatásom mellett a családom búv körében élek. A feleségem és a gyermekünk a mindenem. A nejem is orvos, belgyógyász-gasztroenterológus, na és persze a hatéves kisfiunk is orvos szeretne lenni (*nevet*). A feleségemet is az orvosi pályának köszönhetem. A mentőzés során ismerkedtünk meg, még akkor, amikor sofőrként segédkeztem. Ő orvosként dolgozott az ügyeletben, s együtt mentünk a különféle esetekhez. Később elváltak az útjaink, ám egy közösségi oldalon aztán egymásra találtunk, majd nem sokkal később összeházasodtunk. Szeretünk színházba járni, társadalmi munkaként időnként színházi ügyeket is vállalunk. Ez az egyik fő kapcsolódásunk, a másik pedig az utazás. Szeretünk világot látni. Igazi világjárók vagyunk. Sok helyen jártunk már, de számtalan úti cél van még a bakancslistánkon. Amit csak lehet, szeretnénk megmutatni és megtanítani a fiunknak.

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Arcvonalás A mi Zsuzsánk

Húsz éve a könyvtárban

Nincs izgalmasabb a könyvek világánál. Ott bármi megtörténhet, onnan bárhova eljuthat az ember. A könyvtár – ahogy Alphonse de Lamartine mondja – mesterséges Éden. Hát még ha olyan csupaszív könyvtáros gondozza ezt az „Édent”, mint a miénk! Szecsődiné Tima Zsuzsa immár két évtizede várja az olvasókat nap mint nap a felcsúti könyvtárban. Rendre újabb és újabb kötetekkel örvendeztetni meg a látogatókat, ám korántsem csupán a könyvtári állományt építgeti, hanem a helyi közösséget is. Rendhagyó tanórákat, író-olvasó találkozókat, ismeretterjesztő előadásokat, kézműves-foglalkozásokat szervez, programjaiba bevonja az óvodásokat, az iskolásokat, a szülőket, a nyugdíjasokat is. S ahhoz, aki betér a könyvtárba, mindig van egy jó szava. Nem véletlen hát, hogy a felcsúti bibliotéka a vidéki könyvtárak között rekordszámú olvasót számlál.

„Annak idején nem is annyira a könyvek világában, sokkal inkább az emberek világában szerettem volna kalandozni – kezdi mesélni történetét Zsuzsa. – Alcsútdobozon nőttem fel, az öcsémmel, Janival boldog gyermekkort élhettünk meg. Édesanyánk is mindig azon volt, hogy a közösségért tegyen, ő alapította a felcsúti nyugdíjasklubot. Sokat kirándultunk, jártunk könyvtárba, múzeumba, színházba. Épp ezért már kislányként kijelentettem: népművelő leszek. Eleinte valóban népművelőként dolgoztam a két településen. Később viszont kitekintettem a bank világába, és a postán is dolgoztam. A harmadik gyermekem születése után jelentkeztem a felcsúti könyvtárosi pozícióra, s nagy örömmre engem választottak. 2002. október 2-án kezdtem, azóta itt vagyok. Most már el sem tudnám képzelni magam máshol, úgy érzem, hogy megtaláltam a hivatásom.”

A mi Zsuzsánk az egyik kiemelt feladatának az olvasók toborzását tartja: „Túl azon, hogy gondoskodom a könyvekről, arra törekszem, hogy a könyvtárunk olyan hely legyen, ahová szívesen térnek be az emberek. Közel négyszáz olvasónk van, az elmúlt évben több mint százötvenen iratkoztak be. Ez a szám kiemelkedően magasnak számít a vidéki könyvtárak adataival összevetve. Amikor új köteteket rendel, akkor úgy válogatok, hogy lehetőleg minden korosztály igényének megfeleljek.” Az elmúlt évtizedek során összesen közel ezertucatnyi kötet fordult már meg könyvtárunkban, amelynek állománya rendszerint 7-8 ezer példány körül mozog. 2014-ben intézményünk csatlakozott a Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszerhez, azóta az újonnan vásárolt kiadványokat főként az állam által biztosított keret fedezi. Ennek köszönhetően

Zsuzsa évente 250-300 új kiadványt tud beszerezni.

„Sokszor nem is annyira a könyvek miatt keresik fel a könyvtárat az olvasók, sokkal inkább azért, hogy a könyvek között kutakodva beszéljünk kicsit – árulja el Zsuzsa. – Elmondják a gondjaikat-bajaikat, s hamarosan meg is találjuk rájuk a gyógyírt egy-egy nekik szóló kötet formájában. Különleges erő lakik a könyvekben. Ezzel az erővel, ha kell, bizony gyógyítani lehet. Bár nekem mostanában leginkább a szakirodalom jut, ezt a csodatévő erőt a saját életemben is megtapasztaltam. Az ember beleképzelheti magát a könyvek valóságába, s mindjárt másképpen fest majd a magáé is.” Könyvtárosunk fontosnak tartja, hogy folyamatosan képezze magát, épp ezért 2020-ban közművelődési szakember lett. „Egyre inkább kedvemet lelem a különféle közösségi programok szervezésében, amelynek során szintén arra törekszem, hogy minél többeket megszólítsak, s a kisgyermektől a nyugdíjasokig mindenki találjon neki tetszőt a könyvtári rendezvények közül, na és persze a falunap programjai között, a Csúti Vigasságok ugyanis számomra a legfőbb projektnek számít – vallja. – Hiszem, hogy a programok sikere az összefogásban rejlik. Az évek során rengeteg embert ismerhettem meg, vannak, akikre a mai napig számíthatok. Ez az, amiből építkezik az ember.”

Zsuzsa kisebbik fia, Peti az édesanyja nyomdokaiba lépve ugyancsak könyvtáros lett, lánya, Ági HR-menedzser, nagyfia, Zsolti pedig mérnök-informatikus – anyjuk legnagyobb büszkesége a három gyermek. „A legszívesebben velük töltöm a szabadidőmet, de mellettük a legnagyobb szerelmem a kert” – fogalmaz Zsuzsa, aki „gyüttmaradtként” 1991 óta él Fel-

csúton, s túl azon, hogy 2020-ban községünkbe is elhozta „A legszebb konyhakertek” országos versenyt, odahaza ő maga is kertészkedik, ha úgy tetszik, egy másik kis „Édent” gondozgat a férjével. „Annak idején a nagyszüleim növénytermesztéssel és állattartással foglalkoztak, volt szőlőnk is, a mama árulta az őszibarackot – emlékszik vissza. – Bár nem fogyasztok pálinkát, a cefre illatát szeretem, mert a gyermekkoromat idézi. Fontosnak tartom, hogy amit csak tudunk, magunknak

termeljünk meg, hiszen a bionál nincs finomabb, de persze az egészségünk is fontos szempont. A konyhakert és a gyümölcsfák mellett szőlőnk is van, az Othello a fő profilunk, a termésből többféle lekvárt készítek, például fahéjast, fügést, s szeretném bővíteni a repertoárt.”

Hogy mit jelent a felcsúti közösség számára a mi Zsuzsánk, azt az egyik olvasónál alighanem senki sem írta volna jobban. Nemrégiben elégedettségmérést készített a székesfehérvári Vö-

rösmarty Mihály Könyvtár, amelyhez könyvtárunk is tartozik, s ekképp értékelt egy beiratkozott olvasó: „A mi falunkban minden tökéletes, főleg a könyvtárosunk, a Zsuzsika, nála jobb nincs, és nem is lesz.” „Megmosolyogtam ezt a gondolatot, s hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem esett jól – teszi hozzá Zsuzsa. – Számomra annál nagyobb visszajelzés nem kell, mint hogy az olvasóim azt mondják: »Zsuzsika, olyan jó ide bejönni!«”

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Képriport Örömműnne

Pillanatok a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub mulatságából

Három év múltán, immár hetedjére újra batyusbállal indította az évet a 2023-ban a negyvenedik születésnapját ünneplő Gyöngyvirág Nyugdíjasklub. A felcsútiakkal a környéki települések nyugdíjasklubjai is együtt mulattak – nevetéssel, nosztalgizással, nótaszóval telt meg a Faluház.

Fánkot, zserbót, krémet – mindenki hozta a maga által készített kalácsokat, süteményeket, s persze a házi pálinkák sem maradhattak otthon. Bicske, Alcsútdoboz, Szár, Óbarok, Vél, Kajászó, Tabajd, Csabdi, Nagyegyháza és Felcsút nyugdíjasklubjainak tagjai gyűltek össze a felcsúti Faluházban, összesen több mint százán, hogy valóságos örömmünneppel alapozzák meg az előttük álló évet. Ismerős arcokat is láttunk, olyanokat, akik három, négy, öt éve vagy akár a kezdetektől, 2015 januárja óta együtt báloznak a felcsútiakkal. Klubunk vezetői köszöntötték az ünneplőket. „Nem mindegy: idősnek vagy öregnek lenni. Vannak, akik öregszenek, zsémbessé, morcossá válnak, s vannak, akik csupán korosodnak, továbbra is kedvvel élik az életet. Mikor eljön az idő, az ember választhat: idős vagy öreg szeretne-e lenni” – fogalmazott Schmidtné Jutka, aki kiemelte: az, hogy ezúttal rekordszámban jöttek össze a térség nyugdíjaisai, a klubok összefogásának köszönhető. A felcsútiak dalköre – Rohoncziné Marika vezényletével – igazi örökzöldekkel készült. „Egy régi-régi dal mesél a múltból énekelem, még jó anyám dúdolta ezt, csöndes ünnep-esteken. Sok év telt el azóta már, hogy hallgat már a dal, de annyi sok-sok év után néha most is felkavar” – énekelték a mieink, s persze bekapcsolódtak a többiek is. A közös éneklést követően nem kellett sokat várni, hogy megkezdődjön a mulatozás. A talpalávalót ezúttal is Zsombok Imre húzta, s a táncot már csupán a tombola szakította meg. Rengeteg felajánlás érkezett az egyes kluboktól, de településünk intézményei, vállalkozói is meglepetéssel készültek – köszönet mindenkinek!

Nagy Enikő
Fotó: Főrika Attila

Mesesarok

Különös hangok nyomában

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszana

Tél van. Ilyenkor igen hamar sötétedik. Nehéz beosztani az időt, hiszen odakint még lenne munka bőven. Történetünk idején fél öt is elmúlt már. Sietős a dolgom. Egy csokor virággal a kezemben a helyi temetőbe igyekszem, hogy a családi sírt meglátogassam. A temető főbejáratán, a régi kovácsoltvas kapun haladok át. Mindjárt a kapu mellett egy magas talapzaton áll a szintén régi angyalszobor, kezében keresztel. Ezt a szobrot az 1800-as évek derekán készítette egy kiváló magyar mesterember. Szeretek néhány percet az angyal társaságában időzni, ám mint mondtam, most sietek. Utam egy új kriptá mellett vezet, ahol egy helybeli híres család leszármazottai nyugszanak. Innen már csak pár méterre van a sír, amelyhez igyekszem. A nagy sietségben észre sem veszem, hogy leszállt a köd, és persze sötétedni kezdett. A hirtelen jött szürkületben rendeztem a sírt. A fák lombkoronája teljesen lezuholt már. Halottaink a kopárságban pihennek. Ha csak egy időre is, de meghalt a természet is. A hecsedli, vagyis a csipkebogyó élénk piros terméséből még van néhány a bokrokon, a vadgesztenye régebben földet ért levelei már teljesen megbarnultak. Az ünnep után még maradt pár kiégett mécses a sírokon. Csak ne sötétedne ilyen hamar! – állapítom meg.

Vízért indulok. A legközelebbi csap a halottas ház előtti téren van. A kút mellett, a helyi mester által készített állványon sorakoznak a vizes flakonok. Miközben az egyikért nyúlok, észreveszem, hogy a halottas ház egyik lépcsőjén egy vézna alak gubbaszt. Megrezenek, nem számítottam rá, hogy más is lesz rajtam kívül a temetőben. Ez az alak a II. világháború áldozatainak emléktáblája alatt ücsörög. Ráköszönök. Jól van? – kérdezem. A körülményekhez képes igen – mondja, majd feláll, s imbolyogva elindul a közeli hátsó kijárat felé. Elcsodálkozom a furcsa alakon és a még furcsább találkozáson, majd vizet engedek a kútból, s meggyorsítom a lépteimet a sír felé. Mostanra még jobban leereszkedett a köd. Csupán a szél hangját hallani. A téli temető csöndje ez. Visszaérek a sírhoz, a vizet a kővázába öntöm, s amikor a krizantémcsokromat rendezgetem a vázában, a síri csendben furcsa zajra leszek figyelmes. Hatalmas szárnyak suhogását hallom. Mintha a mesebeli sárkány szállt volna alá. Kissé ijedten, mozdulatlanul

állok, és figyelek, ám újra csend lesz. Körülnézek, semmi különös nem látok. A sötét immár kézzelfogható, a köd megülte a tájat. Rajtam kívül már valóban senki más nincs a temetőben – legalábbis ezt gondolom.

Ám nem hagy nyugodni az imént hallott furcsa zaj, utána kell járnom, mi okozta a különös hangot! Lassan elindulok a sírok között, a régi fejfák felé veszem az irányt. Mászor szívesen járok erre, hiszen régi történetek nyomába eredhetek: megtudhatom, milyen nevű családok éltek a faluban, kiknek jutott tragikusan rövid sors, sőt, akár azt is, hogy hívták a falu bíróját. Sok leszármazott még a mai napig is itt él a környéken. Elődeink a sírok közé különféle fafajtákat telepítettek, vadgesztenyét, akácot, törökmogyorót, feketediót, amelyek idővel nagyra nőttek, és lombkoronájuk összeért. Ősszel színes leveleik aláhullanak, betérítve az alattuk megbújó sírhalmokat. De most más foglalkoztat. Mi kelthette azt a furcsa zajt? A fás ligetbe érve még sötétebb lesz. A téli szürkületben már nem látok jól, ezért inkább úgy döntök, visszafordulok. Visszafelé is lassan, óvatosan haladok, ám véletlenül rálépek egy letört ágra, ami nagyot reccsen a lábam alatt – a halálos csöndet megtöri a reccsenés, mire a közeli diófa tetején ülő varjú az ijedségtől elkárogja magát. Egy varjú? – kérdem csodálkozva. Ám a reccsenéstől a társai is megijednek, s egyszerre egy egész csapat varjú repül fel a fákról. Mintha egy karmester intett volna, olyannyira összhangban repülnek a hatalmas madarak. Észreveszem, hogy szinte az összes fát ellepték. Magasba repülésükkor ugyanazt a különös hangot hallom, mint az előbb. Olyan, mintha egyetlen óriási madár emelkedett volna fel, ám csupán a környék varjúhada szállta meg a temető fáit – megvan hát a rejtély oka! Ennyi varjút még soha életemben nem láttam, fekete lepelként szinte beborítják az eget. Ezek a madarak nem szoktak bemelegkedni a faluba, a környező erdőkben élnek egész évben. A csapat a platánfasor felé veszi az irányt. Figyelem a madarakat. Egyként szelik át az eget. Majd visszamegyek a sírhoz, megigazgatom a virágomat, meggyújtok egy gyertyát, s a maradék vízzel meglocsolom az árvácskákat. Végül a kiürített flakont visszateszem a helyére, s a különös élményen merengve indulok el hazafelé.

Portré

„A jégkorong a mindenem”

Találkozás ifjú tehetségünkkel, Vara Mátéval

Sisak, rácsos arcvédő, nyakvédő, váll- és mellvédő, könyökvédő, lábszárvédő, szuszpenzor, nadrág, kesztyű, korcsolya, ütő – kerülnek elő felszerelésének legfontosabb elemei a hatalmas táskából. „A korcsolya teljesen új, nemrég kaptam, mert a másikat már kinőttem – mutatja büszkén Máté a kimondottan jégkorongozók számára megmunkált speciális darabot. – Nagyon fontos, hogy a felszerelés minőségi legyen, az elsődleges feladata ugyanis az, hogy megvédje a játékost. Jól látszik, hogy a mellvért is tele van protektorral, hogy akár egy erős lövést is ki lehessen benne bírni.”

Szűnyogpusztától Székesfehérvárig

Vara Máté 2017-ben kezdett el jégkorongozni, méghozzá egy amerikai vígjáték hatására. „Megnéztem a Hóbarát című filmet, amelyben a főszereplő kisfiú apukája balesetben meghal, ám később a fia által gyúrt hóember testében viszatér – meséli. – Ebben a filmben a kisfiú hokizik, és igazából tőle kaptam kedvet a játékhoz. Hatévesen kipróbáltam, és azóta csinálom. Az első néhány edzés rizikós volt, de aztán egyre jobban ment, az edzők is megszerettek, és én is nagyon megkedveltem ezt a sportot. Először egy alapozó hokitanfolyamon vettem részt, ahol minden alapot megtanítottak ahhoz, hogy később igazolt sportolóként folytathassam az edzéseket. Ez volt a Hokisuli, ami elsősorban kezdőknek szült, de nekem már volt egy kis koritudásom. Három-négyéves koromban a szűnyogpusztai tavon tanultam meg korcsolyázni, ami rengeteget számított. Apa mesélte, hogy mire a többiek megtalálták a korongot, addigra már újra szem elől is tévesztették, mert elvittem előlük.”

Egy legenda nyomdokaiban

A kurzust követően Máté számára egyenes út vezetett a székesfehérvári Ifj. Ocskay Gábor Jégkorong Akadémia U8-as csapatába – ekkor kezdődött meg a profi képzés számára. „Ocskay Gábor az Alba Volán SC kilencszeres magyar bajnok, 187-szeres válogatott jégkorongozója volt, sokszoros pont- és gólkirály, a magyar jégkorong történetének egyik legjobb játékosa, aki 2009-ben, 33 évesen szívelégtelenségben halt meg. A 19-es számban játszott. Róla kapta a nevét a székesfehérvári akadémia” – osztja meg velünk a névadó történetét Máté, aki számára nagy büszkeség, hogy egy igazi legendáról elkeresztelt hokiműhelyben pallérozódhat. „Az edzések miatt Székesfehérvárra járok iskolába, a tanórák után kezdődik a gyakorlás – árulja el. – Négy-szer-öt-szer van edzés egy héten, és vasárnap vannak a meccsek. A jeges edzések mellett szárazedzésekkel is készülünk, ez utóbbiak főként erősítő, fejlesztő feladatokat jelentenek. Én a lövőgyakorlatokat kedvelem a legjobban.”

Hokihistória

A jégkorongsport voltaképp évszázados múltra tekint vissza. A jéglabda vagy a bandy nevű csapatjáték szabályai az északi országokban már a XVIII. században kialakultak. Az igazi, a kanadai hoki az 1800-as évek közepén formálódott ki: az anekdota szerint a William erőd parancsnoka elrendelte az udvar takarítását, és a sepregető katonák egy fadarabka terelgetésével kitalálták az új játékot. Az 1850-es évektől már gumikoronggal játszották, s a montreali McGill egyetem két diákja dolgozta ki a kezdeti szabályait. Az első igazi jégkorong-mérkőzést 1875-ben, a montreali Victoria Jégcsarnokban játszották. Innen

Iskola után szinte nap mint nap edzése van. Minden egyes edzésen arra törekszik, hogy a lehető legjobb legyen, a célja ugyanis nem más, mint hogy profi karriert fusson be. Bár még a pályája elején jár, a legígéretesebb tehetségek közé sorolják. Nem véletlen, hogy edzői rendre az idősebbek között játsztatják, s játéktudása már a korosztályos válogatott szakembereinek a figyelmét is felkeltette. Vara Máténak, amióta csak az eszé tudja, korcsolya van a lábán. Ifjú jégkorongozónk még óvodáskorában kezdett el hokizni, jelenleg a székesfehérvári Ifj. Ocskay Gábor Jégkorong Akadémia U12-es csapatának játékosa. Valósággal él-hal a jeges sportért, olyannyira, hogy legszívesebben még kevéske szabadidejét is a jégen tölti, s Felcsúti korcsolyapályáján csillogtatja tudását.

indult el a jégkorongsport a világhódító útjára. Európa-bajnokságot 1910 óta, világbajnokságot pedig 1930 óta rendeznek, az olimpián a jégkorong 1920-ban kapott helyet. A sportág csúcsát az észak-amerikai professzionális jégkorong-liga, avagy az NHL jelenti. Hazánkban a Magyar Jégkorong Szövetség által felügyelt bajnokságot 1937 óta rendezik meg.

Egy kemény sport

„Egy csapatban öt mezőnyjátékos és egy kapus lehet egyszerre a jégen, a cél, hogy a korongot az ellenfél kapujába juttassuk, gólt pedig az ütővel lehet szerezni, vagy ha a korong valamelyik testrészeről bepattan – ismerteti a legalapvetőbb tudnivalókat Máté. – Úgy szoktunk felállni, hogy egy sorban három támadó szerepel, azaz két szélső és középen a center, akinek a feladata, hogy elhozza a bulit, vagyis a bedobott korongot. A támadók mögött párban játszanak a védők. Én is bekk vagyok. Amit még tudni kell, hogy a mérkőzés három, egyenként húszperces harmadból áll.” Máté az előkészítőnek nevezett U12-es korosztály játékosa, s az álma, hogy a csapatával megnyerje a bajnokságot. „A jégkorong kemény sport – mondja. – Nagyon szeretem benne a szép passzjátékot, az erős lövéseket és az ügyes cseleket. Egyszer itthon játszottunk a DVTK ellen, a hátvédünknek passzolt a jobb szélső, és amikor ő ellőtte laposan, beleértem, aláfordítottam az ütőt, felemeltem a lábamat, és bepattant a korong. Sokan mondták, hogy ez igazán szép gól volt. Nagyon megmaradt bennem.”

A profi karrier felé

Máté minden edzésen és mérkőzésen a maximumra törekszik. „A jégkorong a mindenem, az a célom, hogy profi karriert fussak be – mondja. – Azt mondják, benne vagyok a top 3-ban, de nem szeretnék túlozni. Biztatónak látom viszont, hogy már U14-be is feljátszom, s annak is nagyon örülök, hogy bekerülhettem a korosztályos válogatottba. Tudom, hogy hosszú út áll még előttem, de továbbra is fejlődni szeretnék. Van egy példaképem, Kóger Dániel jégkorongozó, aki szintén Székesfehérváron kezdett el játszani. Azóta figyelem a játékát, amióta egyszer találkozhattam vele. U10-esként éppen őt kísértem fel egy mérkőzésen, és közben a hokiról beszélgettem velem. Ez nagyon jól esett. Szeretném olyan sokra vinni, mint ő.” Miközben Máté az álmairól mesél, előkerülnek azok az érmek, kupák, emléklapok is, amelyeket a különféle hazai és nemzetközi tornákon szerzett. Szülei pedig, akik legnagyobb szurkolóiként minden megmérettetésre elkísérik, hozzátesszik: „Örülünk, hogy Máté megtalálta a neki való sportot, s büszkéek vagyunk arra, hogy az ország legügyesebb ifjú hokisai között tartják számon. Támogatjuk őt az álmai elérésében, s ott leszünk mellette mindenben.”

Nagy Enikő

Fotó: Döme László Balázs

Konyha Hagymaleves és csirkés-zöldséges paella

Örömmel jelentjük be olvasóinknak, hogy Konyha rovatunk visszatér lapunk hasábjaira. Aki pedig receptekkel látja majd el Felcsút „konyhatündereit”, nem más, mint Nagy László, az Endresz György Általános Iskola konyhájának szakácsa.

Fotó: www.thefreshmarket.com

A rovatvezető gondolatai

Izgalmas feladat átvenni egy rovatot, főleg, ha az éppen a főzésről szól, hiszen ahány ház, annyi szokás, és amikor az ember megosztja a gyöngyeit, félő, hogy mások eltapossák őket. Mindenesetre azzal a reménnyel vágok bele, hogy ötleteimmel, egy-egy jó menüvel a felcsútiak segítségére lehetek. Kollégáimmal az iskolai étlapról minden hónapban kiválasztjuk majd az adott hónap menüjét, s a Felcsúti Hírlapban ennek elkészítését mutatom be az olvasóknak. Mivel a közétkeztetésben nagyon fontos az adott menü tápértéke, a receptek mellett ezt is feltüntettem, már csak azért is, mert a tápanyagarányokra nem árt odafigyelni, bármilyen életkorban legyen is az ember. Az ugyanis, hogy milyen arányban fogyasztunk az egyes tápanyagokból, hatással van testünk működésére.

Hagymaleves

Könnyen elkészíthető, s általa megismerhető a hagyma egy másik íze is. Lágú, melengető leves, amely az iskolai konyhától a fine dining étteremig mindenhol megtalálható. Ráadásul a megfázós téli napokban a gyógyulást is támogatja. Az összedarabolt hagymát vajon üvegesre pirítjuk, lisztzórással sűrítjük, felöntjük vízzel vagy csontlével, ízlés szerint sóval ízesítjük, törött borssal és őrölt szerecsendióval fűszerezzük, kiforraljuk, és kész is. Ha leturmixoljuk, akkor krémlevesként valamilyen betéttel, levesgyönggyel vagy pirított kenyérkockával tálalhatjuk.

Paella

A spanyolok nemzeti eledeléhez odahaza külön sütőm is van, ami lapos serpenyő, s tartozik hozzá egy gázégő, hogy nagy felületen érhesse a hő. A paella a rizses húshoz és az olasz rizottóhoz hasonlít. Különleges ízvilágát a sáfrány adja, ettől lesz sárgás, illatos étel. Magyarországon ezt a drága fűszert helyettesíthetjük szeklicével vagy indiai sáfránnyal, azaz kurkumával is – a menzán az utóbbit használjuk. A kockára vágott hagymát zsiradékon lepirítjuk, rátesszük a kockára vágott húsdarabokat, sóval, borssal ízesítjük, rátesszük a rizst, és jól lepirítjuk. Hozzáadjuk a rendelkezésünkre álló zöldségeket: borsót, gombát, cukkinit – idény szerint bármit. A jelleget adó nélkülözhetetlen alapanyag a kaliforniai paprika és a paradicsom, amelyeket nem szabad túlpárolnunk, hogy felismerhetők maradjanak. Felöntjük vízzel vagy – ha rendelkezésünkre áll – alaplével (a húsleves leve kiváló), és lehetőleg kevergetés nélkül csak rázogatva készre pároljuk. A vége felé zúzott fokhagymával és apróra vágott petrezselyemzölddel, na meg kurkumával adjuk meg az üdeségét. A finom, színes étel igazán kedves és egészséges fogás. A spanyolok előszeretettel használják benne akár a tenger gyümölcseit, de készítik sajtos verzióban is.

Nagy László

Tápanyagtartalom

Energia: 488,54 kcal, fehérje: 17,75 g, zsír: 19,76 g
telített zsírsavak: 2,77 g, szénhidrát: 66,51 g
cukrok: 7,99 g, só: 1,35 g

Elviteles ebéd: 1.255 Ft

Megrendelhető az iskolaietkezes@felcsut.hu e-mail címen vagy a 30/862-2216-os telefonszámon. A heti étlap elérhető az Iskolai étkezés – Endresz György Általános Iskola Facebook-oldalon.

Kert Csíráztatás

Kertészeti Áruda

A téli hidegben kísérletezhetünk csíráztatással, ami egyrészt elfoglaltságot jelent, másrészt nagyon finom, zamatos, friss ízeket kapunk. A Kertészeti Árudában télen folyamatosan saját felhasználásra készítünk csíranövényt – mi a friss retket preferáljuk.

A csíráztatáshoz szükséges magot ellenőrzött helyről, lehetőleg bioboltból szerezzük be, s kimondottan csíráztatásra alkalmasat használjunk fel. Válasszunk csíráztató edényt. Ez lehet egy egyszerű egyliteres dunsztos üveg, melynek a zárókupakját apró fúróval szitaszerűen kifúrjuk. A fúrást kihagyhatjuk, ha egy gézlapot gumizunk fel a zárókupak helyett. A kiválasztott magot (pl. 1 púpos evőkanál retket) töltsük be az üvegünkbe, majd öntsük fel félliternyi vízzel. Helyezzük rá a zárófedelet vagy a gézt. Egy napig szobahőmérsékleten áztassuk. A magok észrevehetően megduzzadnak, illetve kis fehér kipattanások jelenhetnek meg.

A következő ütemben támrendszert készítünk: egy tányérra 45-60 fokos szögben helyezük el az üvegünket, hogy legyen helye kicsepegni. A csepegtetőbe való elhelyezés előtt öntsük le a magokról az összes vizet. A támrendszert gyufásdoboztól kezdve bármilyen tárggyal megoldhatjuk, az a fontos, hogy stabilan álljon az üveg, így a maradék víz leszivároghat a magokról.

A magunkat immár megfelelően előkészítettük a csíráztatásra. A következő két-három nap délelőtt és délután engedjük fel vízzel, rázzuk össze a megszáradt magokat, hogy mindenhol érje őket a nedvesség, majd öntsük le a vizet, s helyezzük vissza a csepegtetőbe az üveget. Néhány napon belül fogyaszthatóvá válik az apró leveleket hajtó kis növény. Az íze teljes egészében megegyezik majd a tavaszi friss retek zamatával.

Sikeres csíráztatás után több kis csíráztató edényt is készíthetünk, s akár más fajtákkal is próbálkozhatunk, illetve több üvegben folyamatosan biztosíthatjuk zöldségeinket. Elkötelezett csíráztatóként bátran mondhatjuk, hogy kellő tapasztalattal kiváló eredményeket lehet elérni például a napraforgóval, a búzával, a vöröshagymával és a lucernával is – ezek a növények zöldsaláták kiegészítéseként kiváló ízekkel szolgálnak.

XVI. Benedek pápától hallottam

Mindannyian értesülhettünk arról, hogy XVI. Benedek pápa az óév utolsó napján meghalt. A tőle származó idézetgyűjteménnyel szeretnénk emlékezni rá, és tanulni tőle.

- „A világ kényelmet ígér, de téged nem kényelemre teremtettek. Téged nagyságra teremtettek.”
- „A kereszt arra emlékeztet bennünket, hogy nincs igaz szeretet szenvedés nélkül, nincs életajándék fájdalom nélkül.”
- „Ha Isten akaratát követed, tudhatod, hogy minden veled történő szörnyűség ellenére a végső menedéket sohasem veszíted el. Tudhatod, hogy a világ alapja a szeretet, és ha egyetlen ember sem tud vagy akar segíteni rajtad, akkor is folytathatod utadat, bizodalmat abba helyezvén, aki szeret téged.”
- „Az irgalom Isten felé visz minket, az igazságosság pedig az Ő láttára félelmet kelt bennünk.”
- „Élj úgy, hogy minden ember, akárhonnan jön is, befogadó és szerető szívre találjon benned.”
- „Az egyház nem politikai hatalom és nem párt, hanem erkölcsi erő.”
- „Drága barátaim, ne legyen köztetek bénító ellenségeskedés. Ne féljete sem a világtól, sem a jövőtől, sem a saját gyengeségektől. Az Úr megengedte, hogy a történelem e pillanatában éljete, hogy hitetek által neve visszhangozék az egész világon.”
- „Ha megengedjük, hogy Krisztus szeretete megváltoztassa a szívünket, akkor az egész világot meg tudjuk változtatni. A hiteles boldogságnak ez a titka.”
- „Ne féljete Krisztustól! Nem vesz el tőletek semmit, és mindent megad nektek. Ha átadjuk magunkat neki, százszorosát kapjuk viszonzásul. Igen, tárjátok ki a kapukat Krisztus előtt – és rátaláltok az igaz életre.”
- „A boldogságnak, amelyet kerestek, a boldogságnak, amelyet jogotok van élvezni, neve és arca van: ő a názáreti Jézus, az Eucharishtiába rejtetten.”
- „Lehet, hogy elesünk, de a végén Isten kezeibe esünk, és Isten kezei jó kezek.”
- „Az igazságot nem a többségi szavazás határozza meg.”
- „Az igaz barátok kihívást jelentenek számunkra, és segítenek abban, hogy utunkon hűségesek maradjunk.”
- „Isten nincs távol: ő »Emmanuel«, a velünk levő Isten. Nem idegen, van arca, Jézus-arca.”
- „Szíveinkben, mindőtök szívében uralkodják az a vidám bizonyosság, hogy Urunk közel van, nem hagy el minket, és átölel bennünket szeretetével.”

Mondjunk el együtt egy imát XVI. Benedek pápáért!

Baboss Botond

(Idézetek forrása: churcpop.com, katolikus.ma)

A kísértés hozzátartozik emberlétünk-höz. Az evangélium első lapjain pedig azt olvassuk, hogy az emberré lett Istent, a világ megváltására készülő Krisztust mindjárt a szolgálata kezdetén hogyan kísérti a Sátán (vö. Lukács 4,1–13). Ez a történet azt üzeni, hogy a kísértések mélyen szellemi természetűek. Azaz messze túlnyúlnak mindennapos dolgokon és morális kategóriákon. Bár látszólag ott jönnek felszínre, de azért a gyökereik mélyebbek. Nem pillanatnyi és nem morális kérdés Jézus megkísértése, hanem nagyobb és örökkévaló távlatokat befolyásoló. S ez azt jelzi, hogy Jézus megkísértése mintegy a mi kísértéseinknek prototípusa, melyben nem a felszín, hanem a mögöttes, a mély, a szellemi sík az igazán fontos.

Siker és kudarc kísértése

Hogy ezt kicsit jobban kibonthassuk, segítségül kell hívni Kipling egyik versének két sorát. A vers a következőt mondja: „...ha a Sikert, Kudarcot bátran állod, s úgy nézed őket, mint két rongy csalót (...), tiéd a Föld és minden, ami rajta, és – ami több – ember leszel, fiam.” Azaz: minden kísértésünk két dolog körül koncentrálódik: a siker és a kudarc kísértésében. Jézus megkísértése is lényegileg erre a két dologra csúcsosodik ki. Sikerre és kudarcra.

Az első a siker kísértése. Változtatásd a köveket kenyereké – mondja a Sátán. Döbbenetes: a kenyér sikerére. A Sátán egyik legnagyobb kísértése, hogy az ember a kenyeret (az anyagiakat) értékrendszerében minden elé, sőt az Isten elé tegye. Arra hív a Sátán: legyen a kenyér az istened! Legyen a megélhetés az istened! Aztán a másik kísértés: Mindezt neked adom! Ez a hatalom sikere. Sikeresen a hatalmat megszerezni és gyakorolni. A hétköznapiakban szinte észrevétlenül a hatalom sikerével kecsegtet minket a kísértő. Társunk, családunk, munkahelyünk, közösségeink felett manipulálva is hatalmaskodni: ez mély kísértésünk! Majd a következő kísértés: az önelégültség sikere. Ezzel is jön a Sátán: „Jézus, dobd le magad! Vagy annyira jó! Vagy annyira Isten!” Félelmetes, ahogy ennek analógiájára a bőrünk alá bújik a kísértés! Summáz-

va tehát a kísértés első nagy területe a siker odaajánlása: a kenyér, a hatalom, az önelégültség sikerének kínálása. Joggal mondja Kipling verse: a siker nagy csaló! Jézus tudja ezt. S „nem” mond minderre!

A kísértések mögött húzódó második valóság a kudarc kísértése, a kudarc vizionálása. A Sátán minden mondata mögött ott van a gondolat: „Na, mi van, te, Jézus! Istenhez tartozol? Látd, mégis itt éhezel a pusztában! Látd, mégis be vagy szorulva emberléted nyomorúságába. Kudarcot vallottál istenségedben! Itt vagy a pusztában, a semmi és a senki földjén! Itt vagy a vadállatok között! Nincs itt esélyed! Hallgass rám inkább! Én megadom neked, amit az élet meg az Isten nem adott meg!” Íme, a kudarc kísértése. Mennyire döbbenetes, hogy nemcsak a siker felől, hanem mintha a kudarc felől is próbálkozná a Kísértő. Ezt éljük mi is. Amikor nem jönnek össze a dolgok, akkor felmerül a gondolat: Érdemes kitartani? Érdemes megmaradni Isten mellett? Érdemes maradni a nekünk rendelt úton? Mert a kudarcokban hatványozottan előbukkan a kísértés megannyi szava, ötlete. Félelmetesen gazdag tárházából húz elő az ördög jobbnál jobb ötleteket. Az Istenember kudarcára apellál itt a Sátán. De az Istenember kitart. Ahogyan kitarthat az Istenhez tartozó

ember is. A kudarc kísértéseiben is ki lehet tartani. Ezt üzeni Jézus megkísértésének története. Lenyűgöző ez a megkísértéstörténet Jézus további életének a fényében. Nem változtatja a köveket kenyérré, de nem sokkal később ötezer embert tart jól két kenyérrel. Nem enged a hatalom kísértésének, de aztán azt olvassuk róla, hogy olyan hatalommal tanít és gyógyít, hogy elálméklodnak rajta. Nem veti le magát a templom tornyáról, de később a halál torkába veti magát a kereszten, s az Isten nem a szenvedéstől menti meg, hanem dicsőségesen feltámasztja. Győz a kísértés felett Jézus, s ezért lesz győzelme később számunkra életté, feltámadássá. S vele mi is győzhetünk!

Lehet nemet mondani siker és kudarc kísértésére! Hogyan? A görög mondavilág történetei jutottak eszembe. Odüsszeusz a szirének szigete mellett elhajózva azért nem csábult el szép muzsikájukat hallva, mert odakötözte magát az árbóchoz. Ám Orpheusz, aki maga is zenész volt, nem megkötötte magát, hanem hangszeréből a szirénekénél szebb muzsikát csalogatott elő, s az elnyomta a kísértők énekét. Abban van a titok, hogy aki azt a harmóniát, dallamot visszhangozza, azt a ritmust játssza mindennapjaiban, amit az Isten ír a szívébe, annak bármit zenélhet az ördög!

Hős Csaba

Mozaiik Tudta-e, hogy...

a közelmúltban Orbán Viktor miniszterelnök kijelentése nyomán, miszerint volt ten-
geri kikötője Magyarországnak, kisebb vita alakult ki. Természetesen történelmi tény,
hogy az Adria-tenger egy partszakasza, beleértve Fiumét 1779 és 1918 között magyar
fennhatóság alatt állt. Íme, egy felcsúti bizonyíték, nagyapám útlevele, melynek a bal
felső sarkában levő pecséten egyértelmű a felirat: „Magyar Királyi határszéli rendőr-
kapitányság Fiume”. Nagyapám, Noll Márton ekkor már harmadszor ment ki az „új vi-
lágba” fiatal feleségével, a felcsúti Vara Annával, pocakjában apámmal, aki ez év (1914)
októberében jött világra New York városában. A Magyar Királyi Belügyminisztérium
által üzemeltetett, Carpathia nevű óceánjáró gőzössel utaztak, amely részt vett a Tita-
nic hajótöröttjeinek mentésében.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester
január hónap legalább hetven
esztendőit megélt születésnapo-
sait köszöntötte.

Bencze István a 70., Szabó Józsefné Erzsébet a 86., Marácz Gyula a 73., Horváth
Gábor Jánosné Rozália a 74., Szentirmai Gyuláné Judit a 80., Litter Ferencné
Edit a 76., Spindler József a 75., Spindler Józsefné Teréz a 73., Talics Antalné
Rozália a 70., Ozsváth Árpád a 74., Birton Lajos a 78., Tóth Sándorné Katalin
a 73., Daliás Tiborné Margit a 73., Benedek Lászlóné Borbála a 89., Halász
Istvánné Julianna a 86., Bibok Jánosné Anna a 78. születésnapját ünnepelte.

Isten hozta!

Az újévre négy kisbaba érkezett
közösségünkbe.

Csepeli Minerva –
Csepeliné Óvári Rebeka és
Csepeli Bence kislánya –
2022. december 21-én,

Détári-Szabó Kamilla – Dr.
Mészáros Beatrix és Détári-
Szabó Ádám kislánya –
2023. január 17-én,

Pék Benedek – Pékné
Egresi Viktória és Pék
Elek István kisfia – január
18-án,

Katona Helka Mária – Dr.
Katona Zsófia és Katona
Bálint kislánya –
január 24-én született meg.

A Felcsút SE históriája

Önnek is vannak régi történetei?
Netán a Felcsút SE valamely
korszakából származó ereklyéi?
Ha Ön is őriz olyan históriát, emléket,
relikviát, amely hajdani sportegyesületünkhöz kötődik,
kérjük, ossza meg velünk!

Készülőben van
a régi idők felcsúti fociját bemutató kiadvány,
amelynek összeállításához
már sokan járultak hozzá emlékeikkel.

Ha még mindig akadnak olyanok,
akik elmondanák a Felcsút SE-vel
kapcsolatos történetüket,
vagy megmutatnák ereklyéiket,
Oláh Jánost a 06-20/425-2417-es
vagy Vara Lászlót a 06-30/954-2717-es
telefonszámon kereshetik.

Köszönjük, hogy mesél nekünk!

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

GONDOS TÜZÉP

Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.

Telefon: 06 20 284 9076

Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.

E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

**VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET**

Kínálatunk:

- sertéshús • baromfihús • húskészítmények
- pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503

facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szúnyogpusztán
a tojőháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Szeretettel várunk
a Mészáros Pub & Pizzériában!

Akcióinkért, ajánlatainkért
kövess Facebook oldalunkat!

Házhozszállításért hívd a
+36 30 486 2385 telefonszámot!

meszarospub www.mesarospub.hu

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és
erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–15.00,

kedd és csütörtök: 9.00–12.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/668-224 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: pexels.com

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; **hirlap@felcsut.hu**, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu